



Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 307. In quibus è contra contractibus evectio locum habeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

potius in pœnam delicti commissi in tali emptione, ut Castrop. quin nec pretium nondum solutum retinere, saltem post latam sententiam; focus in foro conscientie ante Judicis declaracionem, ut Castrop. Neque hic facienda distinctio inter emptionem rei pro rō alienæ, & rei non alienæ quidem, sed alteri obnoxiae; v.g. ex fideicomisso obnoxiae restitutioni, ut in hoc casu emptor agere possit ad pretium, ut Cov. referens alios; cum *cit. l. sifundum*. exp̄sc̄ loquatur tam de re pro rō aliena, quam tantum obnoxia alteri. Cui qualiter non contradicat *l. fin. C. commun. de legat.* vide apud Castrop. num. 17. ubi etiam, quod generalitatem cit. *l. sifundum*. admittenda non sit limitatio; nimurum, quod ubi pretium receptum à venditore converendum est in ejus utilitatem posse agere emptor de restitutione illius. Porro nequaquam ex dictis inferendum, venditorem posse pretium illud in specie vel æquivalenter retinere, cum nullus sit titulus, sed in foro conscientie reddendum emptori, in foro vero externo adjudicandum fisco, ut Castrop. n. 18.

9. Nonus: si emptor per vim expellatur à rei venditæ possessione, etiam dum venditor de evitio stipulatus fuisset, aut promisisset emptorem defendere de jure & de facto. *l. fin. de act. empt.* cum illa promissio defensio intelligi debeat, ubi ea

est possibilis, & res justè; non autem injustè evincitur. Gomez. loc. cit. n. 42. Castrop. l. c. n. 19.

10. Decimus: dum emptor ex mandato Principis cogitur vendere, aut alio contractu oneroso tradere rem venditam; tum quia tunc videtur res evicta per casum fortuitum in quo cessat evictio juxta *l. Lucius. ff. de evict.* tum quia non evincitur ob defectum, quem res à venditore accepit, quemque propterea is reparare non tenetur. Gomez. cit. num. 41. Castrop. num. 14. qui idem ob easdem causas, dicunt de casu, quod res evincitur per viam retractus. Item dum res speciali jure; v.g. beneficio restitutionis in integrum evinceretur; nisi tamen in eo casu promissa à venditore præstatio evitio. Gomez. n. 42. Castrop. n. 15. agi tamen tunc potest ad pretii restitutionem, ut idem.

Quæst. 307. In quibus è contra contractibus evictio locum habeat?

R Esp. non tantum in contractu emptionis & venditionis, sed in quolibet contractu oneroso, etiæ evictio promissa non sit; cum ex ipsiusmet illis contractibus ea nascatur. *l. libera. C. de sent. & interlocu. omn. Jud.* qualiter vero in specie respectu singulorum locum habeat, dicetur, ubi de singulis in specie contractibus dicetur. vide tantisper Castrop. tr. 33. d. 5. p. 28. f. 1.

CAPUT SEXTUM.

De aliis Effectibus Emptionis & Venditionis, ubi de periculo & commodo Rei venditæ, de Actionibus Empti.

Quæst. 308. Periculum rei venditæ Venditione perfecta num spectet ad Emptorem, an vero ad venditorem?

R Esp. Venditione rei certæ & determinata facta ad corpus perfecta, nimurum consensu utrinque pure & absolute præstito, periculum. (quo nomine hic venit casus fortuitus circa rem venditam contingens, quo ea vel in totum vel pro parte perit vel destruitur, tum ab intrinseco, puta ob mortuum aliud vitium in ipsa re ex causis intrinsecis ortum; tum ab extrinseco; v.g. per incendium, inundationem, injunctam ablationem circa culpam vendoris. Struv. ad *ff. de peric. & commod. rei vendite. th. 95*) etiam ante pretium annumeratum & traditionem rei, sive, antequam dominium in emptorem translatum, regulariter spectat ad emptorem, seu res perit vel deterioratur emptori, ita ut non obstante illo interitu vel deterioratione rei, is integrum pretium, si forte nondum solverit, solvere teneatur. §. cum autem. *Infl. b. t. juncta Gloss. quod sape. §. si res ff. de contrah. empt. l. necessari. ff. de peric. & commod. l. 1. & seq. C. cod. Molin. de f. & f. l. 2. d. 366. num. 11. Lefl. l. 2. c. 21. du. 12. n. 96. de Lugo. de f. & f. d. 26. n. 216. Pith. h. t. num. 49.* Ratio siquidem æquitatis postulat, ut qui sentit commodum, periculum quoque subire debeat. *l. 10. ff. de reg. iur. emptor autem perfecta venditione statim sentit commodum, ut dictum supra, & dicetur amplius paulo post. Rationem à R.P. Leur. Jur. Can. Lib. III.*

priori aliqui cum Grotio *de jur. bell. & pac. l. 2. c. 12. num. 15.* petunt ex eo, quod per fictionem juris dominium rei venditæ transeat ad emptorem juxta illud. *l. 15. de reg. iur. actionem habens ad rem, rem ipsam habere videtur. Quod ipsum impunant alii.* Muller. *ad Struv. l. c. th. 97. Lit. 3. & maximè Hahn ad Weßenbee. tit. cod. num. 1.* eo quod istiusmodi legalis transitus dominii sine traditione sit contra mentem Imperatoris in *cit. §. 3. Infl. b. t.* & nequaquam asserendum, nisi ubi lex ita statuit; hoc autem nullibi à lege statutum reperitur in præsente casu. Unde Muller. Hahn. *LL. cit. Lauterb. ad ff. cit. tit. §. 2.* independenter à tali fictione melius ex eo rationem petere videntur; quod licet venditione perfecta ante traditionem dominium nullum sit penes emptorem, is tamen statim ius habeat ad rem petendam, & venditor obligationem ad hanc in specie rem ei tradendam, ac ita emptor constituantur creditor, qui rem à venditore pro libitu avocare potest, & venditor debitor. Quapropter hic casu rei interitu liberetur, & res emptor tanquam ejus creditori in effectu perit. *l. 23. ff. de V. O.* Unde etiam facilè respondetur ad illud *l. 9. C. de pignor. act. res perit domino suo: admittendo id verum esse, nisi dominus rei simul sit debitor. Adde, quod inquinum sit, dominum esse venditoris existens extra culpam, & semper parati rem soluto pretio tradere, dum emptor ubi potest, eam ab illo non avocat, & ita ea apud venditorem perit. Histamen non obstantibus nil vetat dicere*

B b

rem